

Дата: 1 березня 2025р.

Клас: 7 клас

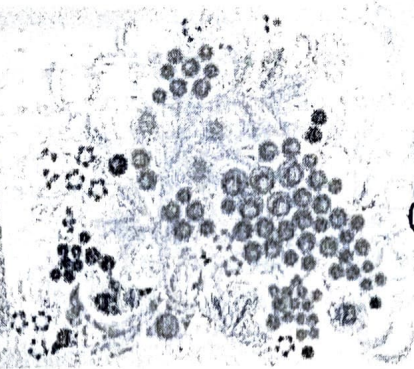
Предмет: Мова. Література

Завдання:

Мова : вар. 118, ст. 66

Літ-ра : 1. Т. Шевченка - прожити
ст. 57-58 з листків.

2. Добре вивчити свої вірші
до свята Шевченка!

ТАРАС
ШЕВЧЕНКО
(1814 – 1861)

Попрацюй у парі.

Пригадай відомі тобі факти з біографії Т. Шевченка. Порівняй свою відповідь із відповіддю однокласника/однокласниці.

Ти вже знаєш, що Т. Шевченко був кріпаком пана П. Енгельгардта. Разом зі своїм паном у 1831 році він переїхав до столиці Російської імперії — Петербурга. Тарасові в цей час виповнилося 17 років. Він уже навчався живопису у Вільно, де кілька років прожив із паном, а в Петербурзі Енгельгардт віддав свого кріпака на чотири роки в науку до модного на той час майстра Ширяєва. Учитель доручив учневі виконувати найпростіші роботи — змішувати й розтирати фарби, фарбувати стіни, огорожі, підлоги, дахи, хоч Тарас на той час був уже досить вправним художником.

Уночі, після роботи, юний Шевченко любив відвідувати Літній сад, милувався мармуровими скульптурами, замальовував їх. Він хотів стати справжнім художником, мріяв вступити до Академії мистецтв, та дорога туди була закрита, бо він — кріпак. Саме тут ясними літніми ночами Тарас почав віршувати. Він писав про Україну, козаків, недолу батьківщини. Але хлопець не вважав ті перші спроби вартими уваги, тому більшість написаного рвав.

Щоб удосконалити майстерність живописця, Т. Шевченко вступив у Товариство заохочення художників і дістав можливість відвідувати «рисувальні класи». У Петербурзі він познайомився із земляками: Іваном Сошенком, Євгеном Гребінкою, Василем Григоровичем, а через них — із відомими російськими художниками Олексієм Венеціановим і Карлом Брюлловим. Усі відзначали неабиякий розум Шевченка й «некріпацьку зовнішність». Карл Брюллов хвалив його художні роботи, а надто вірші, які показував йому юнак, і взявся безкоштовно приватно навчати талановитого

кріпака. Невдовзі Тарас став його улюбленим учнем. Це й зіграло з ним злий жарт.

До К. Брюллова, як дуже відомого художника, зверталися вельможі з проханням написати їхні портрети. Якось до нього завітав царський улюбленець, пихатий і грубий генерал Клейнміхель. Не зійшовшись у ціні, К. Брюллов передоручив виконати замовлення Т. Шевченкові.

Стосунки із замовником у Тараса не склалися від початку. Генерал його прикизував та ще й, на лихо, вважаючи себе красенем, вимагав створити портрет реалістичним. Щоб висміяти пихатого вельможу, Тарас зобразив графа з потворною пикою, жадібно-догідливими очима й величезним кривим носом. Генерал розлютився й відмовився викупити портрет. Картину генерала забрав цирюльник і повісив її як вивіску над перукарнею. Шевченко затер генералові погони та домалював рушник і піну на обличчі. Від відвідувачів не було відбою!

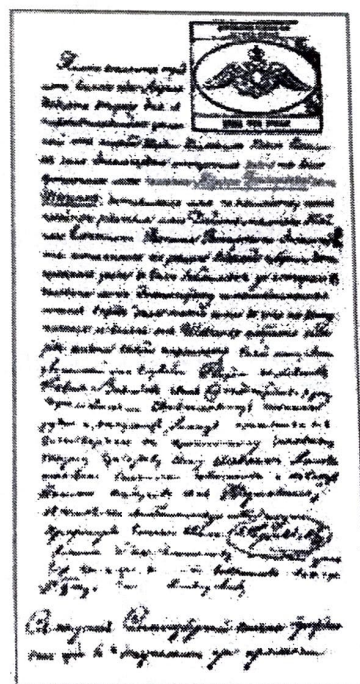
Але яка ганьба — сміються над улюбленцем царя! Розлючений такою Тарасовою витівкою, генерал викупив свій портрет у цирюльника аж за 500 рублів, а потім поїхав до пана Енгельгардта з проханням продати йому ненависного художника, щоб потім поквитатися з ним.

Дізнавшись про це, Карл Брюллов намалював портрет письменника Василя Жуковського — вихователя царських дітей, картину розіграли в лотерею, а за зібрані 2500 рублів Тараса Шевченка викупили з кріпацтва.

25 квітня 1840 року на квартирі Брюллова вихователь царевича Василь Жуковський урочисто вручив Тарасові Шевченку його відпущку.

Карл Брюллов.
Портрет В. Жуковського

Відпускна
Т. Шевченка